

neuvádí, jaký systém ona vyrábí, nýbrž jen, že si pro svoje míchací stroje dala zapsati ochrannou známku »R.«. Že i žalovaná strana označuje své výrobky známkou posléze uvedenou, nebylo tvrzeno ani osvědčeno, stranou žalovanou dokonce popřeno. Jednání strany žalované není tedy podle názoru rekursního soudu způsobilé k tomu, by oklamalo a zjednalo tím jejímu podniku na úkor strany žalující přednost při soutěži, zvláště když, hledíc k tvrzení stran, není vyloučeno, že žalovaná firma nevyráběla a neinserovala míchací stroje »soustavy R.« již před tím, než si žalující vymohla zapsání ochranné známky »R.« a když strana žalovaná tvrdí, že ona to byla, která byla jednáním strany žalující poškozena, namítá exceptionem doli a vyhrazuje si podati na žalobkyni žalobu podle zákona o nekalé soutěži. Pokud jde o ohrožení, nebylo osvědčeno, že by v případě zamítnutí návrhu na povolení prozatímního opatření vzešla navrhuující straně škoda nenahraditelná, které ustanovení § 381 čís. 2 ex. ř. chce předejiti. Škodou takovou lze rozuměti jen škodu, která straně navrhuující teprve hrozí, což předpokládá, že se něco v nejbližší budoucnosti přihodí, zde však, jak ze spisů zřejmo, jde pouze o vypořádání dlouhá léta již trvajícího poměru mezi dvěma konkurenty. Nenahraditelnost škody předpokládá, že škodu nelze jiným způsobem odčinit, než tím, že se jí předejde povolením prozatímního opatření, to však zde nelze s naprostou určitostí tvrditi, neboť by se škoda, která by tu mohla snad vzniknouti, dala číselně odhadnouti v penězích, pokud se týče jimi nahraditi, a nebylo ani tvrzeno, že by v takovém případě náhrada peněžitá stranou žalovanou dána býti nemohla.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnosti. Návrhu na povolení prozatímního opatření nebylo vyhověti, poněvadž zde nejsou zákonité předpoklady § 381 ex. ř. Žalobkyně ovšem tvrdila, že lze se obávat, že žalovaný bude pokračovati ve své činnosti. Z toho však nelze vyvozovati obavu, že by jinak soudní vymáhání neb uskutečnění nároku zejména změnou dosavadního stavu bylo zmařeno nebo značně stíženo (čís. 1 § 381 ex. ř.). Hrozící násilí žalobkyně netvrdila a že také nelze mluvit o nenahraditelné škodě, vyslovil se již správně rekursní soud (čís. 2 § 381 ex. ř.).

Čís. 8318.

Proti usnesení, jímž nařídil exekuční soudce opravu zájemního protokolu, není samostatného opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 21. září 1928, R I 582/28.)

E x e k u č n í s o u d zjistil usnesením, že zabavení bylo provedeno dne 18. listopadu 1927, nikoliv dne 22. listopadu 1927, kdy byl zhotoven zájemní protokol, pročez že zájemní protokol má býti opraven k návrhu

vymáhající strany ohledně data. Do tohoto usnesení podal dlužník rekurs, jež rekursní soud odmítl. Důvody: Rekursní soud především uvážil, že nemůže při rozhodnutí této věci jíti o to, by bylo zjištěno, zda zástavní právo vymáhající strany vzhledem k vyrovnání zahájenému o jmění povinné strany jest ještě účinným, a že nesejde ani na tom, by bylo zjištěno, zda toto zástavní právo bylo založeno dne 18. listopadu 1927 či vzhledem k předpisu § 253 ex. ř. teprve dne 22. listopadu 1927. Na tuto otázku nemá vlivu oprava zájemního protokolu, protože oprava nemůže říci nic jiného, než že výkonný orgán povinné straně doručil usnesení povolující exekuci dne 18. listopadu 1927, že zabavení vyznačil na zabavených předmětech a že vyhotovil zájemní protokol teprve dne 22. listopadu 1927, což ostatně není popřeno. V projednávaném případě jde především o to, zda vůbec stížnost proti povolení této opravy jest přípustna. Podle § 78 ex. ř. platí pro zápisy též předpisy § 207 až 212 c. ř. s. Zájemní protokol lze pokládati pouze za zápis ve smyslu § 216 c. ř. s., pro nějž mají platnosti předpisy §§ 209 až 215 c. ř. s. Podle § 214 c. ř. s. není samostatného opravného prostředku proti usnesením a nařízením samosoudců řídících jednání, pokud se týkají protokolování. Z toho plyne, že napadené usnesení, jímž nařídil exekuční soudce opravu zájemního protokolu, nemůže býti samostatným opravným prostředkem napadeno.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnost. Usnesení exekučního soudu ze dne 9. března 1928, podle něhož má býti opraven zájemní protokol, jest v podstatě poukazem podle § 61 ex. ř. Proti takovému poukazu však není podle § 66 ex. ř. samostatného opravného prostředku. Nepochybil tudíž rekursní soud, odmítnuv rekurs povinné strany proti usnesení exekučního soudu.

Čís. 8319.

Zajištění vzájemného plnění podle § 42 čís. 4 ex. ř. předpokládá, že jest možné.

(Rozh. ze dne 21. září 1928, R I 664/28.)

Podle exekučního titulu byl žalovaný povinen zaplatiti 144.000 Kč jen proti vydání 1200 kusů akcií firmy F. Exekuce usnesením ze dne 18. srpna 1925 byla odložena z důvodů § 42 čís. 4 ex. ř. Vymáhající věřitel navrhl pokračování a prohlásil, že jest ochoten vydání 1200 kusů akcií firmy F. zajistiti složením jistoty v hotovosti nebo v cenných papírech a navrhl dále, by jistota odpovídající hodnotě jeho závazku na vydání akcií byla vyměřena soudem. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Podle § 42 čís. 4